

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **J. F.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 listopada 2025 r.,

wniosku J. F. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Kazimierza Klugiewicza od rozpoznania sprawy o sygn. akt V KZ 31/25

na podstawie art. 42 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł :**

**nie uwzględnić wniosku.**

## UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek J. F. o wyłączenie SSN Kazimierza Klugiewicza od rozpoznania przydzielonej temu sędziemu sprawy o sygn. akt V KZ 31/25. Z treści złożonego pisma procesowego wynika, że w ocenie wnioskującego w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności SSN Kazimierza Klugiewicza z uwagi na fakt, iż był on jednym z siedmiu sędziów „*podważających w 2022 r. legalność KRS*”, a także uniewinnił tzw. „*[...]*”.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek nie jest zadany, co implikowało rozstrzygnięcie o jego nieuwzględnieniu.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego

bezstronności w danej sprawie. Przepis ten *expressis verbis* odwołuje się do „uzasadnionej wątpliwości”, a zatem musi ona istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2012 r., sygn. III KK 214/11, OSNKW 2012, nr 4, poz. 40). Tym samym instytucja *iudex suspectus* znajduje zastosowanie w sytuacji uprawdopodobnionej okoliczności, wynikającej zarówno ze sfery życia prywatnego, jak ze sfery urzędowej, która umożliwia powzięcie przekonania u postronnego obserwatora procesu, że będzie ona rzutowała na bezstronne rozstrzygnięcie sprawy. Chodzi zatem o zachowanie sędziego, odnoszące się zarówno do oceny rozpoznawanej sprawy przed wydaniem rozstrzygnięcia, jak i o wyrażanie pewnych opinii oceniających uczestników postępowania, które może świadczyć o określonym nastawieniu sędziego do sprawy lub osób w niej uczestniczących (zob. postanowienie SN z dnia 2 marca 2021 r., V KK 39/21).

Wnioskodawca nie przedstawił tego rodzaju okoliczności, które wskazywałyby na zasadność odsunięcia SSN Kazimierza Klugiewicza od orzekania w przedmiocie rozpoznania zażalenia na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności. Odnosząc się do zaprezentowanej przez J. F. argumentacji podkreślić należy, że przyczyną wyłączenia nie mogą być wyrażane przez sędziego ogólne poglądy prawne w poprzednio wydawanych orzeczeniach czy publikacjach naukowych (zob. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*. Tom I. Art. 1–424, Warszawa 2024, s. 250 i przywołane tam poglądy doktryny; postanowienie SN z dnia 10 lutego 2022 r., III KO 7/22; postanowienie SN z dnia 8 grudnia 2023 r., II KK 540/23). Jak bowiem słusznie podkreśla się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, sprawowanie wymiaru sprawiedliwości jest objęte konstytucyjną zasadą niezawisłości sędziowskiej i niezależności sądów i nie sposób wywodzić, że jego realizacja w określony, niezgodny ze stanowiskiem strony sposób, może być powodem wyłączenia sędziego w innej sprawie (*vide* postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2023 r., IV KK 460/19; postanowienie SN z dnia 9 października 2024 r., II Zo 64/24). Zatem fakt wydania w przeszłości takiego czy innego orzeczenia przez sędziego nie może

skutkować zastosowaniem instytucji przewidzianej w art. 41 § 1 k.p.k. Obiektywizmu SSN Kazimierza Klugiewicza nie podważa więc ani fakt uniewinnienia innej osoby w odrębnym procesie niezwiązanym ze sprawą J. F. , ani też uczestnictwo w składzie podejmującym uchwałę z dnia 2 czerwca 2022 r. w sprawie o sygn. akt I KZP 2/22.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, że wątpliwość co do bezstronności sędziego nie może być wywodzona z samych kwestii ustrojowych związanych z jego powołaniem i to niezależnie od tego w jakim okresie i z jakimi ułomnościami w procedurze nominacyjnej doszło to tego powołania (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2023 r., IV KK 460/19; postanowienie SN z dnia 31 października 2023 r., V KK 358/23). W tym kontekście bez znaczenia pozostają rozważania J. F. co do organu powołującego sędziego na urząd.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]